

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXIII. Vt quid Deus repulisti in finem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Reddideris terræ, terras donaueris omnes,
 Quem sequar in terris, te sine, nullus erit.
 Nunc mea defectis caro uiribus ægra fatiscit,
 Nec sua consuetum pectora robur habet.
 Robur & auxilium Deus est mihi pectoris huius,
 Hac ego perpetuo parte beatus ero.
 Nam quicumq; abeunt à te longeq; recedunt,
 Illorum tenebris obruta uita perit.
 Qui te cunq; negant, & qui tua signa relinquunt,
 Confusos proprijs sensibus esse facis.
 Sed mihi conducens Domino est hæsisse uoluptas,
 Et soli utilitas fidere magna Deo.
 Ut tua per cunctas narrem miracula Gentes,
 O Deus, & laudis nomina summa tuæ.

ἀντίθεσις.

PSALMVS LXXIII.

Ut quid Deus repulisti in finem.

ARGUMENTVM.

Est Prophetica oratio, pro populo Dei &
 templo seu cultu contra Gentes, quæ popu-
 lum captiuum abducturæ, & templum pro-
 phanaturæ erant, Sicut per Chaldæos, & pro-
 ftea per Antiochum factum est.
 Contra hostem qui Tempora Dei uertebat, et urbem,
 Chaldæum dicas Antiochumue licet.
 His precibus nos crudeles utemur in hostes,
 Præcipue laruas impia Roma tuas.

Erudiens canticum Afaph.

Propositio.

Summe parens rerum, quid nos ita clade repulso
 Assidua, perimi destituiq; sinis?

Perpe

Perpetuo ne uæ furor in nos sæuiet iræ?
 Cum simus fidei credita turba tuæ.
 Pascua non alio tua qui pastore tenemus,
 Grex tuus, & uultus pascimur ante tuos.
 Respice quæso tui memor ad discrimina cætus,
 Quem tu sic propriè iusseris esse tuum.
 Quos uelut hæredum statuisti in sorte redemptos,
 Per loca quæ celsi culta Sionis amas.
 Conculca pedibus diros atrocibus hostes,
 Contere, & ex alto deijce ad ima loco.
 Cuncta profanarunt magni sacraria templi,
 Rugijt ante aras impia turba tuas.
 Constituere tuas uictricia signa per urbes,
 Altaq; sacrilega rapta trophæa manu.
 Non secus ac densæ cædentes rabora siluæ,
 Frondea lignifeca brachia fâlce metunt.
 Illi sculpturas omnes, tabulataq; ferro,
 Deijciunt sacræ tam preciosa domus.
 Sacra tua absument uictricibus omnia flammis,
 Limina conspurcant nominis alta tui.
 Constituere animo secum semel omnia raptim
 Perdere, & in prædam uertere nostra suam.
 Hi cunctas rapidis consumunt ignibus urbes,
 In quibus officijs sunt loca sacra tuis.
 Edita signa olim non amplius ulla uidemus,*
 Amplius est nobis nemo Propheta super.
 Non superest aliquis qui uerum dicere possit,
 Qui quæ nos deceant, recta uidere queat.
 Quo tamen usq; isthæc conuitia fœda feremus?
 Quàm ue erit ista diu pestis multa tibi.

L 3

Tems

Amplificat p-
 positionem: Su-
 nus tuus popu-
 lus, apud nos
 est domus tua.

Narrator, in
 qua exponit cæ-
 lamitatem.

*
 Signa populi
 Dei sunt Pro-
 phetæ, & uer-
 bum, id in illis
 turbis etiam in-
 terijisse cõque-
 ritur.

Hic redit ad
 preccationem.

Tempore quam longo tibi blasphemabit iniquus?

Qui tua spurciosa nomina uoce notat.

Subijcit queri
moniam longam
comemoratio-
nem ueterum be-
neficiorum & o-
mnipotencie
Dei, ut se exci-
tet hoc modo
ad spem auxi-
lij firmiter reti-
nendam.

Cur manus auersa est nobis tua, quid ueremota

Et placido nobis est tua dextra sinu?

Sed tamen ipse mihi Deus es, pater, arbiter, & rex,

Ex quo sunt uitae tempora caepta meae.

Qui uaga quicquid habent terrae regna salutis,

Hoc opus omne tuum est, hoc tua dextra facit.

† Tu uirtute tua findis uada caerulea ponti,

Te uictore draco concidit inter aquas.

Tu capita elidis magnorum grandia cete,

Victus eremicolis unde sit atque cibus.

Miraculum in
mare rubro com-
tra Aegyptios
quorum spolijs
populus locu-
peratus est.

Tu liquidos rumpis fontes, tu flumina siccas,

Est tua clara dies, nox tenebrosa tua est.

Tu lucem statuis, tu magni lumina solis,

Sub noctem condi, mane redire iubes.

Hic se excitat
ad fortius ora-
dum. & addit
rationes, tua
gloria pericli-
tatur in nostra
calamitate, su-
mus enim po-
pulus tuus cui
promisisti tu-
am opem &c.

Omnes tu certo concludis limite fines,

Quos mare, quos terrae, quos leuis aer habet.

Tu facis aestiui torrentia tempora solis,

Seruit & biberni sideris hora tibi.

† Ergo age crudelis reminiscere probra Tyranni,

In tua quae demens nomina turba iacit.

Ne dederis lanianda feris tua uiscera, neue

Bestia consumat turturis ossa tuae.

Neue tui prorsus populi obliuiscere coetus,

Qui uel in exilio Gens tibi fida sumus.

Hoc in oratio-
ne aptissimum
est, urgere pro-
missiones Dei.

Respice nobiscum quod quondam foedus iniisti,

Nam loca deuastans cuncta Tyrannis habet.

Passae extrema domus, desolataeque ruinis,

Vastatae speciem nunc regionis habent.

Ne patiāre inopem confundi, nam tua laus est,
 Exulibus grato semper in ore tuis.
 Surge pater caussamq; tuam defende, memento
 opprobrij quo te despicit hostis iners.
 Ne precor hostilem Deus obliuiscere uocem,
 Qua malus insultat nocte dieq; tibi.
 Nam magis atq; magis sc̄ui accreuerunt tumultus,
 Nec finem hostilis fastus habere potest.

PSALMVS LXXV.

Confitebimur tibi Deus, confit.

ARGUMENTVM.

Hunc Psalmum recte exponunt in perso-
 na Christi, ut sit prophetia de regno Christi
 iudicante per uerbū in mundo, & seruante
 Ecclesiam suam, Synagogā autem cum om-
 nibus Euangelij hostib; perdente. Atq; hanc
 sententiam confirmant secundus & ultimus
 uersus: Secundum æquitatem iudicabo, &
 Confringam omnia cornua impiorum. Hęc
 solus Christus per uerbum Euangelij facit.

Nos solatur agens in hypocrisin arma malorum,
 Qui sua quæ iactant dogmata uera putant.
 Edocet esse Deum qui uere iudicet omnem
 Perfidiam, quæ nos lædere cunq; potest.

Vincenti psalmus & canticum Asaph, ne periret.

L Audibus efferimus meritis te maxime diuim,
 Laudibus efferimus te Deus alme tuis.

Orditur a gra-
 tiar; actione.

L 4

Et